

tické, schopné se natahovat do neuvěřitelných rozměrů a délek. Zároveň seriál pracuje nadsazeně a často rovnou jako utržený ze řetězu se zavedeným žánrem pirátského filmu. Tím je přitažlivý a srozumitelný i pro ty, kteří nikdy o žádné manze *One Piece* neslyšeli.

Podobně přitažlivé může být téma osudovosti a průzračná aspirační linka cesty za vlastními sny, které jsou tím hlavním pokladem a které si chtějí splnit v podstatě všechny postavy. Pro někoho ale může být právě až psychotický optimismus pomyslným útesem, na kterém pro něj *One Piece* troskotá. ©

Jindřiška Bláhová

VÝSTAVA TÝDNE

Uprostřed Trafo Gallery v pražské Holešovické tržnici stojí houpáčka. Ná-

vštevníci se na ni mohou jen dívat, protože už je obsazená: na obou stranách na ní sedí dvě betonové děti zabalené do mikin s kapucemi, z nichž jim místo obličejů koukají jen prázdné ovály – dojem sklíčenosti podtrhuje železná mříž, která houpáčku v polovině rozděluje a skrz kterou se na sebe houpající se děti „dívají“. Jednačtyřicetiletý Jakub Janovský se po loňské bilanční výstavě *Betonová zahrada* v Alšově Jihočeské galerii v Hluboké vrací ke svým oblíbeným tématům a pro hlavní město připravil expozici s názvem **Ptáček v kleci**.

Janovský na AVU vystudoval kresbu v ateliéru nezapomenutelné, letos bohužel zemřelé pedagožky Jitky Svobodové. Vždycky ho to ale táhlo k dalším médiím a dnes už si jeho jméno spojujeme hlavně s malbou a plastikou. Kresebný zá-

klad je nicméně v jeho kompozicích dál znát. V Trafo je to teď dobře vidět třeba na jeho obrazech, v nichž pracuje s motivem trička coby předmětu, který se dá použít jako nejjednodušší hráz před okolním světem: stačí si ho jen vytáhnout a zakrýt si jím obličej. Pro autora jsou podobné ochranné schránky zásadní. Na výstavě je nalezneme i v dalších variantách, jakou je deštník, obří tubus nasazený na hlavu či domeček bez oken na kolečkách.

S podobnými proprietami obvykle Janovský dokáže diváka okamžitě vtáhnout do svého snového světa plného znepokojivých příběhů. U nich se vždy nabízí otázka, zda jde spíš o hyperbolizované vzpomínky na autorovo dětství strávené na rozhraní mezi totalitou a demokracií nebo naopak alarmující vize blížící se apokalypsy. Kurátor Petr Vaňous ovšem Janovského vyprávěcí postupy v aktuální expozici potlačuje. Důraz klade hlavně na tíživou atmosféru Janovského projevu, jako by si chtěl vyzkoušet rozehrát jeho osvědčené chmurné divadlo tentokrát bez

herců a vystačit si jen s kulisami a rekvizitami. Jestli to tak je, se můžete od obou dozvědět osobně příští úterý, kdy v galerii proběhne komentovaná prohlídka výstavy. © *Jan H. Vitvar*

AUDIO TÝDNE

V září uplynulo sto let od narození spisovatele Ladislava Fukse. Český rozhlas výročí uctil reprízami a premiérami jeho povídek (nové nahrávky vznikly v Brně v podání Michala Bumbálka v režii Radima Nejedlého) a především premiérou dramatisace jeho literární prvotiny **Pan Theodor Mundstock**.

Pan Mundstock čeká každým dnem předvolání do transportu. Zatímco jeho židovští přátelé páchají sebevraždy nebo se utěšují falešnými zprávami, on si vypracovává přesný a neměnný systém činností a kroků, které mu mají pomoci koncentrák přežít. Dramatizaci připravila Lenka Veverková v dramaturgii Zuzany Vojtíškové Sikačové. Do titulní role obsadil režisér Aleš